

Garanția agenției de plasare: ce intră în cele 250 de locuri și ce nu

Întrebarea apare la fiecare agenție de plasare care își face calculul înainte de autorizare: **plafonul de 250 de străini plasați se consumă și cu lucrătorii deja aflați în România, căroră agenția le intermediază doar o schimbare de angajator?**

Răspunsul scurt: **nu**. Ordonanța conține o regulă de numărare explicită, iar aceasta se referă la un singur lucru — viza D/AM2. Mai jos este lanțul de articole, pentru că fiecare verigă contează.

Lanțul legal, articol cu articol

1. Cât este garanția (art. 25). Garanția financiară se constituie în favoarea organului fiscal competent și este de **75.000 euro pentru un număr de până la 250 de străini plasați** (art. 25 alin. (2)). Pentru fiecare suplimentare cu 250 de străini plasați, garanția se **majorează cu 50.000 euro** (art. 25 alin. (3)).

2. Ce limitează garanția (art. 37 alin. (1)). Agenția de plasare intermediază încheierea de contracte individuale de muncă „în limita numărului de străini pentru care a făcut dovada constituirii garanției financiare”.

3. Cine se numără în această limită (art. 37 alin. (2)). Aici este răspunsul:

*„Pentru încadrarea în limita prevăzută la alin. (1) se iau în calcul **exclusiv** străinii plasați căroră le-a fost eliberată o **viză de lungă ședere pentru angajare în muncă tip D/AM2**, prevăzută la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002.”*

Cuvântul „exclusiv” nu lasă loc de interpretare: plafonul nu numără toate plasările, ci numai pe cele finalizate cu o viză D/AM2.

De ce viza D/AM2 înseamnă, practic, „adus din afara României”

Viza D/AM2 se eliberează **în baza cererii unice depuse de agenția de plasare a străinilor sau de angajatorul autorizat** în platforma electronică (art. 44 alin. (2) din OUG 194/2002, în forma modificată). Ea se solicită pentru **lucrătorii permanenți, sezonieri și transfrontalieri**, pe baza contractului de plasare, a contractului de prestări servicii și a contractului individual de muncă înregistrat în REGES-ONLINE (art. 27² alin. (1)).

Elementul decisiv pentru întrebarea noastră este însă altul: art. 44 alin. (5) prevede că, „la momentul prezentării **în persoană** la solicitarea vizei de lungă ședere”, străinul are obligația de a prezenta documentul de trecere a frontierei. Viza de lungă ședere se solicită la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României — adică **din afara țării**.

Un lucrător care se află deja legal în România și își schimbă angajatorul **nu obține o viză nouă**. El parcurge procedura de **prelungire a dreptului de ședere** în scop de muncă, cu permis unic. Prin urmare nu îndeplinește condiția din art. 37 alin. (2) și **nu ocupă un loc nou** din cele 250.

Confuzia vine dintr-o definiție largă

Ordonanța definește „străinul plasat” la art. 2 alin. (2) lit. h): străinul pentru care agenția „a întreprins demersuri în vederea punerii în legătură cu angajatori înregistrați din România și care a încheiat un contract de plasare, respectiv un contract individual de muncă”.

Definiția aceasta **nu cere ca omul să vină din străinătate**. De aici pornește raționamentul, foarte răspândit, că orice plasare — inclusiv o schimbare de angajator pentru cineva deja aici — ar consuma din plafon.

Raționamentul se oprește însă prea devreme. Definiția de la art. 2 stabilește **cine este străin plasat**, adică față de cine are agenția obligații. Regula de numărare pentru plafon este alta și se află la art. 37 alin. (2). Cele două nu se suprapun:

	„Străin plasat” (art. 2 alin. (2) lit. h)	Numărat în plafonul de 250 (art. 37 alin. (2))
Adus din afara României, cu viză D/AM2	da	da
Deja în România, schimbare de angajator prin agenție	da	nu
Angajat direct de o firmă, fără agenție	nu	nu

Practic: **poți fi străin plasat fără să consumi un loc din cele 250**. Obligațiile agenției față de acel om există în continuare — doar plafonul numeric nu se atinge.

Ce înseamnă pentru schimbarea de angajator

Regimul schimbării de angajator este reglementat la art. 40 și este strâns legat de agenție:

- străinul **nu poate avea inițiativa** schimbării angajatorului timp de **6 luni** de la data începerii activității înregistrată în REGES-ONLINE (art. 40 alin. (2));
- prin excepție, poate avea inițiativa mai devreme în cazuri justificate de **încălcare gravă** de către angajator a clauzelor contractuale sau a raporturilor de muncă (art. 40 alin. (3));
- după cele 6 luni, precum și în situația de excepție, străinul poate schimba angajatorul **doar prin intermediul agenției de plasare care este parte a contractului de plasare**, până la împlinirea a **2 ani** de la începerea activității (art. 40 alin. (4)).

Consecința pentru calculul garanției: un străin adus de agenție cu viză D/AM2 a ocupat un loc **o singură dată**, la intrarea pe piață. Schimbările de angajator pe care aceeași agenție i le intermediază în următorii 2 ani sunt obligație legală a agenției, nu plasări noi în sensul plafonului.

Ce vă costă totuși fiecare om plasat, indiferent de plafon

Faptul că plafonul nu se consumă **nu** înseamnă că o plasare fără viză D/AM2 este gratuită din punctul de vedere al riscului. Obligațiile se atașează calității de „străin plasat”, nu vizei:

- **Durata garanției.** Garanția se menține pe toată valabilitatea autorizației, „precum și pe toată durata în care agenția de plasare a străinilor are obligații ... raportat la numărul de străini plasați” (art. 25 alin. (7)). Formularea folosește noțiunea largă.
- **Suma forfetară de 2.000 euro.** ANOFM recuperează de la agenție 2.000 euro pentru fiecare persoană, la notificarea IGI privind îndepărtarea străinului plasat (art. 26 alin. (1)).
- **Reîntregirea garanției în 30 de zile** după executare, sub sancțiunea suspendării autorizației (art. 26 alin. (9)).
- **Obligații de sesizare timp de 2 ani** de la începerea activității înregistrată în REGES-ONLINE (art. 39 alin. (1) lit. j)).
- **Amenzi per lucrător.** Contravențiile de la art. 42 alin. (2) se aplică „pentru fiecare lucrător străin plasat”, cu amendă de 5.000-10.000 lei.
- **Suspendarea autorizației** dacă, în șase luni consecutive, inspectorii de muncă stabilesc că **peste 10%** din străinii plasați nu îndeplinesc cerințele de calificare pentru postul ocupat (art. 30 alin. (1) lit. a)).

Aritmetica pe care o face agenția

O agenție care într-un an face 100 de recrutări externe cu viză D/AM2 și 150 de schimbări de angajator pentru oameni deja aflați în România **nu ajunge la 250 de locuri consumate**. A consumat 100. Garanția de 75.000 euro îi acoperă în continuare până la 250 de intrări noi pe piață.

În schimb, are obligații active față de toți cei 250, iar riscul de executare a garanției se raportează la toți.

Ce rămâne neclarificat

Două aspecte merită urmărite până când ANOFM și platforma WorkinRomania.gov.ro publică metodologia de raportare:

1. **Tensiunea dintre art. 37 alin. (2) și art. 25 alin. (7).** Primul limitează numărarea la vizele D/AM2; al doilea leagă durata garanției de „numărul de străini plasați”, noțiunea largă. Textul poate fi citit coerent — plafonul numără intrările, durata urmează obligațiile — dar o clarificare administrativă ar fi utilă.
2. **Cum raportează efectiv platforma** o schimbare de angajator: ca eveniment nou pe același străin plasat, sau ca plasare distinctă. Modul de afișare nu schimbă norma, dar poate genera discuții la control.

Până la o clarificare, poziția prudentă pentru o agenție este să **își dimensioneze garanția după numărul de vize D/AM2 pe care le estimează**, și să își dimensioneze **procedurile**

interne și provizioanele de risc după numărul total de străini plasați. Cele două cifre nu sunt aceleași și nu trebuie confundate.

Această resursă are caracter informativ și nu înlocuiește consultanța juridică. Textele citate provin din OUG nr. 32/2026 privind accesul străinilor pe piața muncii din România (Monitorul Oficial nr. 335 din 27.04.2026) și din OUG nr. 194/2002 în forma modificată prin aceasta. Data verificării: 6 august 2026.